

شکستن طلسما

بیازوی تو انای اعلیحضرت پهلوی

مثلی است معروف هیگویندن فلان کار طلسما افتاده یا هر وقت طلسما شکست کارها خوب خواهد شد . کار باسas این مثل ندارم ولی در حقیقت بسیار اتفاق میافتد که در کار انسان گره دشواری افتاده و نمیداند این عقده کجا و باز کردن آن پسان است ولی هینکه توانست آن را باز کند کارها رو به بیودی رفته بمقصود قلبی خویش خواهد رسید . همچنین مشهور است که طلسما رادیو وجادو نموده و یک قوه فوق العاده لازم است که آنرا بشکند امور مملکت ماهم سلطنتی دراز به طلسما افتاده و بسیاری از آبادی آن مأیوس بودند چون هر جاره که میکردند نتیجه معکوس می بخشدند و هر داروئی که مینمودند بر درد میافزود . علت بدینختی ایرانیان داستانی است که از اوآخر سلطنت ساسانیان شروع و در نهاله اش تاکنون کشیده است . هجوم اقوام بیگانه بر ایران و باقی گذاشتن بسیاری از اخلاق رشت خود در میان ایرانیان ، افتادن کشور بعده عرب و ترک ، رفتن نصف زبان و آداب و عادات حسنی قدیم بنظر نگارنده این سطور بزرگترین سبب بدینختی است . طریق نجات یافتن از این بدینختی از مسائلی است که صفحات تاریخ ایران را قرنه است کلگون نموده و بعیقده نگارنده کسانیکه توانسته تا اندازه موفق گردیده و اساس مملکت را در روی یک بنیاد متینی بگذارند پادشاهان عظیم الشان شاه اسماعیل مخصوصاً شاه عباس کبیر بوده که تشکیل یک گونه وحدت ملی داده ایران

را یک دولت مستقل و ایرانی نمودند. بدینه است ایران هیچوجه کاملا در زیر بار عرب و ترک نرفته و هیچ عهدی نگذشته که در آن سر زمین انقلاب ملی و قومی نبوده و تقریبا همواره در ایران دولتهاي کوچک مستقل یا نیم مستقل ایرانی یا شبیه با ایرانی بوده است ولی آن دو پادشاه بزرگ صفویه یک اسپاس دیگری گذاشتند و با ایران یک گونه وحدتی دادند و در مقابل ترکها که با اسم خلافت اسلامی تقریباً شرق را بلعیده بودند علم بر افراشتند و جون هنوز ملت نمیدانست ملت و مذهب دوچیز مجز است مذهب تشیع را تقویت فرموده مذهب رسمی ممکن است کردند و از آن روز دیگر ایران لقمه شد که خوردنش در نظر دوست و دشمن سخت و دشوار مینمود. افسوس که بعد از شاه عباس مرد دیگری پیدا نشد که بتواند نقشه او را بمحض مقتضیات زمان و بر وفق تعداد عصر تعقیب نماید و حتی خادر شاه را با آذ جبروت و دستگاه که ایران امروز از هست والا وزور پنجه "توانای اوست غیتوان با شاه عباس مقابله نمود. هر چه عباس ساخت آل قاجار خراب ساختند و گوئی که اینان نه فقط با اقدامات جهان افروز آن خله اشیان دشمن بل با آجر و سنک و در و دیوار آن عهد کینه داشتند که آبادی ها را ویران و گلشنها را هجرون گلخن کردند. ولی روح ایرانی از این اوضاع و بدینجی در شکنجه و هچون نارنجک در حالت انفجار بود. در عهد ناصر الدین شاه مخصوصا اشخاص بزرگی در ایران پیدا شد که اگر آن پادشاه مستبد مایل بود به کمک انان میتوانست ایران را گلستان کند. گذشته از میرزا تقی خان کبیر که بزرگ مهر عمر خویش بود و شهید راه اغراض گردید امثال میرزا حسین خاف

سپهسالار، امین الدوله و غيره و غيره به پریشانی مملکت واقف و در صدد اصلاح بودند.

در همان حال، بیشوای جلیل القدر سید جمال الدین بزرگ آتش مقدسی در مرتا مر شرق افروخت و همچنین جنبش‌های مذهبی به اسمی گوناگون علنا بر پاشد. غریب اینجاست که در همان حال در میان روحانیون و حکومهای ایران کسانی پیدا شدندکه میخواستند طرز فکر کردن و معتقدات را تغییر دهند از آنجله حکیم هاییقدر شیخ ملا هادی سبز واری، میرزا حسن صفو علی، شیخ گنا بادی و غيره و غيره است که هر کدام شخصا یا بواسطه "مریدان و رسالاتوار" شوری در سرها تولید نمودند. از هلفت دیگر اروبا دیدگان و مخلصین ایرانی در خارجه از اوضاع هرج و مر ج ایران به تنک آمده در صدد جاره بودند. بازی مقصد این است که در آن عهد اشخاص بزرگ در ایران بسیار ظهور نمود و بعد از آنهم پیدا شد و زحمات زیادی کشیدند ولی نتیجه "مطلوب بدمست تیامد و ایران ده یک ترقیاتی" که در عرض پنجاه سال ژاپون نمود نکرد در صورتیکه ایرانی جنساً به هوش و استعداد فطری در همه جا مشهور نباشد، حال هر نویسنده در علت این تأخیر عقیده دارد بعضی جهل و بیعلمی ملت، حالت اقتصادی آذ را سبب میدانند و گروهی دسیسه "خارجی راعات العلل پندارند ولی ما را عقیده این است که ایران را دیوان طلسما کرده و تا آن طلسما شکسته نشود ترقی محال و پیشرفت غیر ممکن است. مطلب این است که تاجداران مملکت یعنی سلاطین قاجار و بسیاری از اخوندهایی که از حقیقت اسلام یخبر و نعم شخصی را بر مصالح دینی و مملکتی ترجیح

میدادند دیوانی بودند که ایران را بزنجیر استبداد، خرافات و موهمات در قید گردانیده تاییدن هر گونه نوری را با آن سر زمین مانع بودند. خوب ملاحظ فرمائید ایران در چه بالای عظیمی بود و چه قدر نجاش مشکل و دشوار مینمود. کسانیکه از تاریخ ملل غرب واقفند میدانند که تاین دو ظلم یا اقلاً ملسم روحانیون را که سخت ترین ظلم است نشکستند اروپائیان پا مجاده تمدن و ترقی نگذاشتند. علت ترقی اروبا سه چیز محمدی بیشتر نبوده: اول تحبد و تغییر علز فکر که مشهور به (روناس) است و سبب آن هم این بود که پس از فتح اسلامبول بدست اترال بسیاری از فلاسفه و حکای یونانی که در انجام مقیم بودند به ممالک غرب مخصوصاً به ایتالیا و فرانسه مهاجرت نموده فلسفه قدیم یونانی و تحبد و انقلابی در افکار و حتی در رفتار تولید نمودند. دوم اصلاح مذهبی «رفورم» است که مصالح گران مایه آلمانی «لوتر» ایجاد نمود و قدرت و نفوذ کشیش‌ها را کاسته به اروپائیان فهماند که دین کنحی نیست که کایدش بدست چند نفر مزور باشد که بهر طریق که میخواهند مردم را خوار و ذلیل خویش نمایند. سومین سبب، اخراج علویان پوچات زیاد «گوتمبرگ» معروف است که بوجب آن سیل افکار جدید اروپا را غرق و ملت را بیدار نمود. در اثر این سه علت بزرگ طولی نکشید که اروپا قدم بجاده ترقی حقیقی گذاشت، اختراعات و اکتشافات که آنها هم نتیجه شکستن هان طلحات بود بر ابادی مملکت افزوده روز بروز ملت بیدار و بحقوق خود تشهنه تر میشد تامنجر با انقلاب عظیم فرانسه که بفر سعادت بشر است گردید.

ایضاً پادشاهان بزرگ دنیا از قبیل پطر کبیر امپراتور روسیه میکادو پادشاه ژاپن و حتی در این عهد مصطفی کمال پاشا دئیس جمهوری ترکیه، واعلیحضرت امام الله خان، شاه جوانبخش افغان تا طلسما روحانیون را نشکستند تو انتند خدمتی به ملت خود نمایند. خوشبختی ملت روس، ژاپن ترکیه افغان این بوده که خود پادشاهانشان با کمال جدیت این طلسما را شکسته ولی سلاطینی همیشه در مذلت تشویق علمای سوء شده از خدامیخواستند ملت ایران همیشه در مذلت و بد بختی باشد. خوشبختانه در این جند سال اخیر یکی از فرزندان رشید ایران واز نوابغ زمان قادر بر این شد که بخواست خدا وارد ملت طلسما قاجار را شکسته به سلطنت این سلسله بیداد گر خانم دهد. ازان روز که این طلسما شکسته شد مشاهده میکنیم ایران جوانی از مر گرفته و اثار ترقی از همه سو پدیدار گشته و در عرض مدت بسیار یکی یا ک صفحه درخشانی از تاریخ مملکت ما باز شده است. ولی طلسما بزرگتر، سختتر یعنی طلسما روحانیون هنوز باقی است و شکستن آن باب هرگونه ترقی را برازد و ایران بازخواهد کرد. شکستن این طلسما بالطبع آزادی افکار و آدیان، رهگانی نسوان از ظلم مردان، محو شدن خرافات و موهمات و هزار چیز دیگر را که جای شرحش در این مختصر مقاله نیست در اثر دارد. خوشبختانه در جراید خواندیم که پادشاه دادگر ایران قدم بزرگی برای شکستن این طلسما برداشتند و آن واقعه «قم» است که شاهنشاه ما با دست خود قاتل را از بست بیرون کشیده قصاص شرعی فرموده و گوشمالی سخنی به اخوندهای هوچی دادند. شاید کوته نظری آصور کنند که در عهد مشروطیت

این قبیل امور کار اعلیحضرت نیست و بایست سیر فانوی خود را
نماید ولی آنانکه از حالت ایران، تفویذ اخوندها خبر دارند میدانند
که امروز ایران لازم شخصی دارد متجدد، وطن دوست و ملت پرور
که فوراً جلو فتنه را گرفته مقصود مقدس خویش را از بیش بپرد.
همین اقدام اعلیحضرت بی اغراق بیست سال مملکت را جلو انداخت
چه، اخوند ناهای تا اندازه دانستند که دوره هرزگی سپری شده
است. بر ملت است که اقدامات خیر خواهانه پدر تاجدار خود را
قدر دانسته و در راه یک چنین دادگری جان ثار کنند. جبذا اگر
دولت ایران وقت را مفتخم شکرده در این موقع تفکیک سیاست را از
روحانیت پیشنهاد و این طلسما را یکباره بشکند. باز هم تکرار میکنم
که تا این طلسما شکسته نشود ایران ترقی حقیقی خواهد کرد و جای
زندگانی در آن کشور نیست. بر نویسنده‌گان است که در این موقع
پرده از روی کار برداشته علناً در این خصوص مقالات ابدار، حکایات
شیرین، تیاترهای جذاب بسیارند تا چشم و گوش ملت باز شده
تصور نکنند کم کردن تفویذ اخوند کم کردن تفویذ دین است. مولیر
تیاتر نویس مشهور فرانسوی در قرن هیقدهم، در عهد استبداد
لوئی چهاردهم و با تفویذ و قدرت اخوندها جرئت فوق العاده بخرج
داده و یک قطعه تیاتر موسوم به «تارقوف» بر شته تحریر در آورده
و غایش داده که حقیقته از شاهکارهای ادبیات فرانسه است. ما
ضمون آن تیاتر و عین افکار آن نویسنده ماهر را با بعض تصرفات
در این مجله درج مینگایم تا هم پرده از روی تزویر قشریان برداشته
وهم نویسنده‌گان را بترجمه این‌گونه شاهکارها تشویق کرده باشیم.